Nr. 79 (15.169). Lwów, czwartek 6. kwietnia 1939. Rok LX
Ч. 79 (15.169). Львів, четвер 6. квітня 1939. Рік LX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ. ВИДАННЯ: А. Б.
DIŁO
Wychodzi codziennie rano.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телеґр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Леґіов Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . . 5.00 зол.
чвертьрічно . . . . 15.00 „
піврічно . . . . . 30.00 „
річно . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Конфіската „Діла".

Вчорашнє (78) число „Діла" підпало конфіскаті за (подаємо, як у рішенні львівського городського староства) статтю п. н. „Самоуправні вибори" від слів „Головний" до слів „хотіли мати", від слів „Одні і другі" до слів „сільських громад", від слів „Ясно, що" до слів „докладніше" і від слів „З другого боку" до кінця статті.

Ми видали другий наклад.

—o—

Міністр Бек у Льондоні.

Перша розмова мін. Бека з льордом Галіфаксом у вівторок тривала близько дві години. В ній брали участь амбасадор Рачинський і дир. Потоцький з міністерства закордонних справ. З англійців крім льорда Галіфакса були приявні: державний підсекретар міністерства закордонних справ сер Кадоґен, заступник державного підсекретаря сер Орм Серджент і шеф виділу для справ середньої Европи Странґ.

Після тієї розмови мін. Бек був на приватному сніданні у льорда Галіфакса. На цьому сніданні були між іншими князь і княжна Кенту, Черчіль та Іден.

Пополудні мін. Бек відвідав у будинку парляменту премієра Чемберлена та вечором був на бенкеті, який уладив англійський уряд.

Льберт Лебрен буде знову президентом Франції.

ПАРИЖ, ПАТ. Вибір президента Лебрена на новий 7-літній період здається не підпадає сумніву. Всякі передбачування торкаються тільки числа голосів, яке кандидатура президента Лебрена здобуде у першому голосуванні. В парляментарних колах рахують ту більшість на 500 голосів. Проти президента Лебрена рішився втримати свою кандидатуру досі тільки сенатор Ґодард. Всі інші кандидати заявили, що стягають свої кандидатури.

Маршал Петен, до якого знову звернулася група правих послів, які хотіли би хочби тільки для маніфестації віддати на нього свої голоси у першому голосуванні, заявив, що цього собі не бажає. Головну кампанію проти нового вибору президента Лебрена ведуть далі тільки соціялісти й комуністи.

Вислід виборів до паляменту в Данії.

Вислід виборів, що мали на меті відновити данський парлямент, такий: селянська партія — 4 мандати (втратила 1), комуністи — 3 мандати (здобули 1), національ-соціялістична партія — 3 (здобула 3), ліґа індивідуальних прав — 3 (втратила 1), консерватисти — 26 (без змін), радикальна партія — 14 (без змін), соціялісти — 64 (втратили 4), лібериальна партія — 30 (здобула 2), німецька меншина Шлезвіку — 1 (без змін).

Таким чином вибори, що відбулися у повнім спокою, не принесли основних змін в укладі сил. Обі урядові партії соціялістів і радикалів оберегли безоглядну більшість, бо мають 78 мандатів на всіх 148.

У північнім Шлезвіку на 82.522 данських голосів, віддано 14.978 німецьких. Німці мали 15.2 відс. загального числа голосів у порівнянні з 15.6 відс. при попередніх виборах.

Альбанія загрожена.

ІТАЛІЯ ЗАХОПИТЬ АЛЬБАНІЮ?

Паризький кореспондент Агенції Райтера звідомляє, що Італія готовиться висадити десант в Альбанії, щоб захопити цю країну. Окупацію Альбанії Італія мала б перевести 5-го або 6-го квітня ц. р.

ІТАЛІЙСЬКІ ПІВУРЯДОВІ ЗАПЕРЕЧЕННЯ.

ПАРИЖ, ПАТ. Цілий день у вівторок надходили до Парижа алярмові інформації з Сирії, Альбанії та Іраку. Чутку, що заповідала висадження італійського корпусу в Альбанії, заперечило альбанське посольство в Парижі та півурядові італійські комунікати.

АЛЬБАНІЯ НЕ БАЖАЄ СОБІ ПРОТЕКТОРАТУ.

ТІРАНА, ПАТ. Альбанське пресове бюро повідомляє, що в деяких закордонних часописах появилася вістка, буцім то мають проголосити протекторат над Альбанією. Ця вістка не має ніяких підстав, бо Альбанія не допустить ніколи, щоби хтось нарушив її територію та її незалежність.

АНҐЛІЙСЬКО-РУМУНСЬКА ГОСПОДАРСЬКА СПІВПРАЦЯ.

БУКАРЕШТ, ПАТ. За два тижні сподіються приїзду до Букарешту численної англійської делеґації, що має перевести вичерпні переговори у господарських справах. У проводі делеґації стоятиме мабуть сер Фрідерік Лейт Росс.

Румунські господарські кола сподіються, що господарська допомога Анґлії проявиться також і в ділянці дозброєння. Особливо актуальна справа достави летунського знадобу.

—o—

СЛОВАЦЬКО-МАДЯРСЬКЕ ПОРОЗУМІННЯ.

БРАТИСЛАВА, ПАТ. У вівторок вечором словацький шеф уряду пропаґанди Мах виголосив через радіо промову, в якій ствердив, що в год. 14.30 заключено остаточне порозуміння з Мадярщиною у справі границі між Словаччиною і Карпатською Україною. У висліді того порозуміння до Мадярщини прилучать територію заселену 40.000 людности.

—o—

ЯПОНЦІ БОМБАРДУЮТЬ.

ТОКІЮ, ПАТ. Японські літаки знову бомбардували Сіян, столицю провінції Шенсі. Обкидано бомбами військові обєкти.

Вкаменували англійського консуля.

ПІСЛЯ СМЕРТИ КОРОЛЯ ІРАКУ.

Смерть короля Іраку Ґазі І. — про що пишемо на іншому місці — використали протианглійські агітатори, які пустили чутку, що короля вбив англієць. Підбурена юрба у Моссулі кинулася на англійський консулят і вкаменувала консуля Монк Массона, що вийшов був на сходи та намагався заспокоїти юрбу.

У звязку з подіями в Іраку французька преса підкреслює, що Ірак завжди був тереном скомплікованих міжнародніх інтриг. Одною з цілей міжнародніх розгр є створення арабської федерації, до якої входили б Сирія, Палестина, Трансйорданія та Ірак. Тепер, після смерти короля Ґазі, на арабському півострові скріпиться дуже становище короля Ібн Сауда, який тепер єдиний з арабських володарів поруч короля Єгипту має достаточний моральний та релігійний авторитет у музулманському світі.

Румунські інформації для прем. Чемберлена.

БУКАРЕШТ, ПАТ. Румунський посол у Льондоні Тіля виїхав у вівторок ранком з поворотом до Льондону. Кажуть тут, що амбасадор Тіля везе інструкції та інформації необхідні Чемберленові до того, щоб сконкретизувати зобовязання, про які говорив у Палаті Громад.

Перед вибором президента Франції.

(Від нашого кореспондента.)

Париж, 31. березня 1939.

Неодин читач „Діла" мав відай нагоду слухати промову французького премієра через радіо. Опісля ту промову передавали в перекладі англійським, німецьким, еспанським, португальським, італійським і арабським. Уся французька преса одноголосно одобрює спокійну та одночасно рішучу заяву шефа уряду.

Берлін і Рим почули французьке: „нон", ті.

Після провалу мінхенського пакту та французько-німецького протоколу співпраці, — всі французи є переконані, що підписувати якісь нові умови з Німеччиною нема ніякої ціли, бо німецький партнер уважає — мовляв — свої підписи без значіння, як йому треба. Найкращі докази на це — говорять французи:

1) Мінхенський договір;
2) Французько-німецький пакт;
3) Віденський арбітраж.

Французько-німецьке товариство припинило свою діяльність та буде мабуть розвязане. Всі ті французи, що бажали німецько-французького зближення, а між ними великим прихильником такої угоди був і сам премієр Даладіє, — відмовилися тепер від тієї думки.

Французький премієр сказав у згаданій своїй промові під адресою Німеччини таке:

„Впродовж цілих років нам вони говорили, щоб оправдати деякі акти, про „право народів на самовизначення". Опісля говорили нам про „природні аспірації", аж ось тепер про „життєвий простір" — а все це разом є тим самим бажанням щораз нових займанщин". Під адресою Італії та Німеччини премієр заявив, що Франція не відступить ні одного клаптика зі своєї землі, не зречеться ні одного свого права. До угоди Франції з Італією може прийти тільки на основі пакту Ляваль—Мусоліні з 1935 р. — себто пакту, що його випозвала Італія.

„У світі місія деяких людей полягає в поширюванні абсурдної казки про безсилля чи абдикацію Франції" — казав Даладіє. „Франція ненавидить війну, але якщо їй накинуть її або якщо їй дадуть до вибору між війною і миром в упадку та безчесті — вона повстане, як один муж, щоб боронити цю свою свободу".

У тій самій хвилині, як радієві хвилі несли у світ спокійні, але самопевні слова представника демократичної Франції, у всіх фабриках зброї працюють тут вдень і вночі, а цивільне населення Парижа і великих міст Франції отримало протигазові маски. Шеф генерального штабу Великої Британії перебуває у Франції, Англія здвоїла свою армію, Злучені Держави Північної Америки зовсім явно посилають щораз нові военні літаки для Франції та Англії, а цілі арсенали зброї причалюють до пристаней.

Велика Британія та Франція уважають, як „казус беллі" всякий напад на Голяндію (державний голяндський скарб вивезений до Злучених Держав) — чи евентуальну німецьку атаку на Бельгію чи Швайцарію. Велика Британія заявила врешті, що загрозу польській державній самостійности буде вважати як причину війни і що Англія кине тоді у війну всі свої сили. Подібну гарантію дасть Франція та Англія правдоподібно й Румунії. У відповіді Чемберленові має промовити Гітлер (та промова вже була виголошена — Прим. Ред.), а його заява напевне знову викличе прилюдну дискусію. Світ зброїться і говорить: ті слова мають на меті відложити термін збройного зудару.

•

Національне французьке зібрання, тобто злучені на спільному засіданні сенат і палата послів, — вибере 5. квітня н. р. у королівському замку у Версалі нового президента республики. Буде це 15-ий з черги шеф республиканської Франції. Були президентами: Тіер, Мак-Магон, Жюль Ґреві, Саді Карно, Казімір Періє, Фелікс Фор, Еміль Любе, Арман Фальєр, Раймунд Поанкаре, Поль Дешанель, Олександер Мілеран, Ґастон Думерґ, Поль Думер і Альбер Лебрен, сучасний президент. Президента вибирають на сім років абсолютною більшістю голосів.

Здогадним „наслідником престолу", як тут говорять, буває звичайно президент сенату або т. зв. „друга особа Франції", бо три останні президенти республики (Думерґ, Думер і Лебрен) були президентами сенату у хвилині вибору. Цим разом президент сенату п. Жанене рішуче відмовився поставити свою кандидатуру. „Третя особа Франції" — тобто президент палати послів п. Еріо — теж відмовився. Мабуть усі ті остаточні, чи пак провізоричні відмови змагають до того, щоб сучасний президент республики п. Лебрен поставив знову свою кандидатуру, щоб по змозі одноголосність або бодай велитенська більшість голосів упала на нового президента. Закордоном, ба навіть у Франції є поширена думка, що значіння президента мінімальне, бо вся влада зосереджена в руках премієра. В дійсности політичні впливи президента є дуже великі. Президент республики проводить особисто радою міністрів. У Франції відріжнюють „раду кабінету", якою проводить премієр і „раду міністрів" якою проводить шеф держави (навпаки як у Польщі). Це підчас „ради міністрів" приймають всі головні рішення. На основі конституції він має право переговорювати та підписувати міжнародні договори без відома парляменту та подавати їх до відома парляментові щойно тоді коли, вимагає цього інтерес держави. Наприклад французько-російський союз підписаний 25. серпня 1891. р. був поданий до відома палат щойно чотири роки пізніше, 10. червня 1895 р. Є традиція вибирати президентом республики державного мужа, який не є надто виразно записаний в політичному житті. Тим пояснюють гомінкі в цілому світі невдачі кандидатур Клеманса і Бріяна. На початку президентури Лебрена парижани ставилися до нього з великою резервою, бо і Лебрен і трагічно вбитий Ґорґуловом през. Думер — не мали тієї милої усмішки, нині вже покійного през. Думерґа, до якої були так привикли парижани за його каденції. Сьогодні французька публика полюбила през. Лебрена. Французи його оплескують, як він зі своєю дружиною, „першою дамою Франції" денебудь зявиться і радо продовжили б йому його найвище діловодство на нових 7 років. Ціла суть справи, що думає про це сам президент?

Ю. С.

Заслуги нашого духовенства
в розвитку села.

З приводу сорока літ праці Краевого Господарського Т-ва „Сільський Господар" у Львові.

„Тобі, Рідна Земле, наша любов і наш труд"...

Під вражінням ювилею в 40-ліття нашого Краевого Господарського Товариства „Сільський Господар" у Львові нагадались мені давні часи нашого відродження і тому хочу дещо передати з тих часів про **відношення нашого духовенства до господарських справ нашого народу в краю.**

Коли наш нарід за часів Австрії визволився зпід панщини, то впали на нього нові лихоліття, що підкопали його господарську долю на довгий час. **Першою подією** була реґуляція ґрунтових тягарів (сервітутів) більшої посілости, так званих **лісів і пасовиськ,** що стояли поза ґрунтами рустикальними. Адміністраційні реґуляційні комісії переводили доходження і видавали вирішення щодо того: що належиться з лісів і пасовиськ дворам та що рустикальним громадам. В інтересі власників дворів було робити заходи, щоб якнайменше з лісів і пасовиськ віддавати селянам (рільникам), зате в інтересі наших рільників було, щоб їм віддали якнайбільше лісів і пасовиськ, бо без цього рільники не можуть удержатись на малих ґрунтах.

Отже це були процеси на життя і смерть. Сили не були однакові, бо власники більших посілостей (двори) були інтелігентні, мали всюди доступ і уряд їх підтримував, а наші селяни були люди неграмотні: українських адвокатів у тих часах (пятьдесятих і шістьдесятих роках минулого століття) майже не було і тому одинокі, що хотіли і могли дещо помогти нашим селянам у цих справах, **були наші священики.**

У висліді ті сервітутові процеси в переважній кількости скінчились некорисно для селян, а те, що врятовано, сталось тільки заходами нашого духовенства, яке стануло по стороні рідного селянства, а не по стороні дворів. Звідси розпочався антаґонізм між дворами та нашим духовенством: **хлоп і поп...**

Другою страшною подією був „голодний" рік 1864-тий, такий тяжкий, що австрійський уряд спроваджував кукурудзу, щоб відживити заголоджене сільське населення. Привезену з циркулів (окружних старость) кукурудзу [illegible] сілювали на крупи, варили та [illegible] голодні рільною кропивою і цим живились [illegible]

Наше **духовенство зарятовувало** тоді [illegible] лих селян таким чином, що [illegible] твах конечні підмоги для них, а [illegible] вали зголоднілим безплатні борщеві обіди і [illegible] пікали для голодуючих разовий хліб. Отся [illegible] своя доразова допомога, щоб не допускати до випродування ґрунтів за безцін.

Третя подія, що виступила грізними [illegible] ми у сімдесятих роках минулого століття, [illegible] до **розпивання нашого народу** по селах і містечках, яке доводило до пропивання селянських маєтків: ґрунтів і політків, як також до розвою [illegible] сти і лінивства. Давня привичка до [illegible] корчми розбуялась на волі у страшний [illegible] янства без міри і без стриму...

Отсей тяжкий стан занепаду нашого [illegible] лу спричинив акцію **проти пиянства,** що [illegible] ним був митрополит о. Йосиф Сембратович [illegible] порадою о. офіціяла Михайла Малиновського. В половині сімдесятих років минулого століття

уладжувало наше духовенство в цілому краю: **місії тверезости**, присяги з відреченням палених напоїв і закладанням брацтв тверезости.

Пригадую собі, як наші місіонарі: **о. Рудольф Мох** зпід Галича й **о. Антін Струтинський** з Яниці відбували місії тверезости та як мій батько і моя мати перші присягали на тверезість (для прикладу), а за ними майже вся громада приступала до присяги.

Отся акція тверезости сильно поразила власників більшої посілости, що мали великі доходи з аренди права пропінації і без них не могли обійтися. Тому в недовгому часі вони мусіли погодитись на викуп права пропінації.

Чому я отсе все підношу і зазначую своїми спогадами з **приводу ювилейних загальних зборів Краєвого Господарського Товариства „Сільський Господар"**, що відбулись у Львові 23. березня ц. р.? Саме тому, щоб нагадати, що **українське духовенство** в найтяжчих часах нашого відродження **не забувало про стан сільських господарів.** У духовній семинарії у Львові викладали науку про сільське господарство. Викладав цей предмет за моїх студентських часів професор учительської семинарії **Іван Бічай.** Опісля два брати **оо. Дуткевичі** в 1899. р. заснували товариство „Сільський Господар" в Олеську коло Бродів, яке пізніше перенесено до Львова і поширено на Краєве Господарське Товариство, яким тут живо зацікавився мій товариш, адвокат **д-р Евген Олесницький.**

Він разом зі мною як головою парляментарної репрезентації підніс це Товариство до значіння **станової репрезентації** нашого **сільського господарства в краю,** що признало нам австрійське міністерство хліборобства. І отсей період діяльности нашого „Сільського Господаря" (1909—1917) належить до найсвітліших у його 40-літній праці, бо в ньому створено дійсну сільсько-господарську організацію та придбано значні **фонди на її розбудову.**

Д-р Кость Левицький.

30. III. 1939.

НІМЕЦЬКА ПРЕСА ПРО ПОЛЬСЬКО-БРИТІЙСЬКІ РОЗМОВИ.

БЕРЛІН, ПАТ. Льондонські кореспонденти німецьких часописів широко описують льондонські настрої напередодні польсько-британських розмов. Кореспонденції звертають увагу, що держави, яким пропонують північну англійську співпрацю, повинні відноситися до неї обережно.

Віденські часописи доказують, що мотиви заяви Чемберлена наскрізь егоїстичні та випливають виключно з британських інтересів.

Відклик проти вивласнення Українського Городу

Цією дорогою повідомляємо Українське Сокільство і заінтересоване Громадянство, що в справі вивласнення Українського Городу у Львові зроблено в приписаному речинці відклик до міністерства внутрішніх справ.

СТАРШИНА СОКОЛА-БАТЬКА.

Поголоска про поворот президента о. д-ра Волошина до Карпатської України.

„Ілюстровани Курєр Цодзєнни" повідомив в кореспонденції з Будапешту:

В середу відбудеться засідання ради міністрів, на якому ухвалять автономію для Карпатської України.

Б. премієр Волошин, що — як відомо — виїхав за кордон, заки мадярські війська заняли Карпатську Україну, звернувся тепер до мадярського уряду з проханням дозволити йому вернутись і замешкати в Карпатській Україні. Мадярський уряд дав на це дозвіл.

Містимо цю вістку з інформаційного обовязку на відповідальність джерела.

Як виглядала би збройна інтервенція проти Німеччини?

ПОЛЕМІКА МІЖ ЛЬОЙДОМ ДЖОРДЖОМ ТА ІДЕНОМ У ПАЛАТІ ГРОМАД.

ЛЬОНДОН. ПАТ. Підчас дебати в палаті громад Льойд Джордж звернув увагу на технічні й географічні трудноші, які стрінули б Англія, даючи збройну поміч Польщі. Він звернув увагу, яке значіння мала б для цієї справи активна поміч СССР та підкреслив, що Англія мала би поважні трудноші на Середземнім Морі.

Іден полемізував з Льойдом Джорджом. Він ствердив, що Німеччина мусіла б розділити свої війська між два фронти: східний та західний. На Середземнім Морі положення основно змінилося від 1914. р., бо Туреччина станула по боці Англії. Супроти СССР Англія не має ніякої антипатії ідеольогічного характеру ані розбіжности інтересів, коли йде про головні політичні питання. Тому співпраця зі СССР є можлива. Зрештою необхідно взяти під увагу географічний та історичний чинник та почування, які відтіля випливають — британський уряд мусить їх заспокоїти. Східні справи годі полагодити в компетенції самої Англії та Франції.

—o—

ГЕОРГ БЕНІШ. 2)

Василик і медвідь.

Три четвертини з того часу, що батько пробував на мандрівках, вже минуло, коли Василик одного пополудня сидів на краю ліса й висвистував свої самодільні пісеньки. Він поглядав на далекі густі ліси, над якими висіла тепла синява, часами також на сіру скелю й на картопляне поле під нею, що розложилось повне гнилих і білих плям, хвилинами він прислухався до шелесту крил у повітрі, коли над ним пролітав який птах. Раптом він почув зовсім близько від себе, зараз за спиною, глибоке бурчання. Він обернувся, перед ним стояв величезний гнідий звір. Стояв на рівних ногах і погойдував своє величезне тіло туди й сюди. У великій круглій голові горіло двоє червоних очей. Василик скочив на ноги. На це звір і собі ступив до нього на один крок ближче. Василик ніколи такого звіря не бачив, він не знав, що це ведмідь. Але що це хижак, це йому казали могутні зуби, які тепер можна було бачити в його розкриленій пащі. Такі зуби мав вовк, якого батько колись зимою заколов і приніс до дому. Проте він не відчував ніякого страху. Він стояв наче прибитий цвяшками до місця й сам не знаючи, як це сталось, ухопив сопілку, приложив її до уст і засвистав. Із ведмедя він тимчасом не спускав очей.

Ведмідь був блискавкою підвів лапу, як тільки Василик нагнувся за сопілкою, але почувши перші звуки зніяковів, затримав нерішучо лапу в повітрі й почав переступати з одної ноги на другу. Василик дмухав чимдуж, а ведмідь поволи знов опустився на всі чотири ноги і незадоволено зарохкав. Він тепер підійшов зовсім близько до хлопця та обнюхав його. А Василик дмухав і свистав що-сили, бо йшло про життя — це він знав. А проте він не мав страху. Чи міг йому звір зробити щось гіршого, ніж щодня йому робило звичайне життя?

Нарешті ведмідь ліг у Василькових ніг, покорений спокійною силою звуків. Він поклав голову на лапи й помалу заснув. Василик перестав дмухати, сів обережно коло звіря і не зважуючись далі ворушитись, заснув і собі.

Стало вже смеркатись, коли він прокинувся. Голова його лежала тепло у ведмежій шкірі. Величезний звір ще спав. Його могутні подих наче колисав Василика, удари ведмежого серця відбивались в його вухах. Незнайоме щастя хвилювало хлопця, це був наче спомин про матір.

Як Василик того вечора визволився від ведмедя й дістався додому, цього він не знав. Пів ночі він лежав без сну і з відкритими очима мріяв про невідоме щастя, якого він зазнав. Отже й це було життя: літньої днини грати на сопілці, покорити цим звіря до своїх ніг і знайти захист у теплому серці. Не тільки вапнякова стіна. Не тільки скупі батькові слова. Не ті повні праці літні дні.

У дальших днях Василик ще тричі здибав ведмедя на тім самім місці. Йому здавалось, що звір його шукає і чекає на його гру та на його товариство. Між тими зустрічами лежали дні, повні напруженого чекання. Чого тільки не буває! Чекати й радіти думкою!

На свою сопілку Василик дивився з глибокою вдячністю. Ця чарівна рурка принесла йому щастя. Він завсіди мав почуття, що в ній живе якась особлива сила, бо чейже вона вміла зимою причаровувати спів літніх птахів! Поглядаючи тепер на свою сопілку й згадуючи про зимові вечорі, він раптом згадав і про трембіти, з яких можна видобути ще голосніші звуки. Правда, не такі дивні й гарні, але що така трембіта вміє, це мусить бути звірові більш близьке й зрозуміле. І він постановив, що на другий раз прийде до ведмедя з трембітою.

На другий день по цій постанові йому пощастило знов здибати ведмедя. Це сталось на тім самім місці, як першого разу. Звір пришкандибав до нього на всіх чотирьох ногах. Василик приложив трембіту до уст і дмухнув. Голосний, грубий звук пішов понад лісом. Ведмідь підвівся. Тепер Василик злякався. Він умить пізнав страх, бо пізнав щастя і міг тепер щось утратити. Та будь-що-будь: грати далі — тільки не перестати. Звір стояв непорушно на задніх лапах. У Василика дрижали коліна. Він широко відчинив уста, набрав у свої малі, вузькі груди стільки повітря, скільки вони могли вмістити і дмухнув цілою силою в гучну руру. Розлігся довгий, страшний звук, малий сам його злякався. Кинути трембіту і втекти, це ще може його врятувати — це він знав. Але ведмідь замахнувся, вибив йому раптовим ударом трембіту з рук і розторощив її на кусні.

Василик упав на коліна. „Змилуйся, змилуйся"! — белькотав він. Це були слова, які часами промовляв батько підчас тяжких літніх бур. Тут він почув за собою звуки сопілки. Зовсім виразно. Ближче і ближче. Також ведмідь насторожився. Він знов стояв непорушно. Піднесена лапа впала додолу й Василик почув за собою батьків голос: „Василику, Василику!" Одним скоком був старий Михайло коло них. Але ведмідь почимчикував швидко геть. Старий Михайло був побіг кілька кроків за ним, але зараз вернувся. Він знайшов заплаканого Василика коло розкиданих шматків трембіти. Він притиснув його до грудей. Малий плакав незабаром від щастя. Також у батька він міг знайти захист. Яке щастя, це знати! Яке щастя! Він тепер знав, що таке людина. І він з іншими надіями чекав на літо.

З німецької мови М. Г.

Заборона панахиди в Берліні.

28-го березня ц. р. мала бути відправлена в Берліні панахида за поляглих у боротьбі за державну незалежність Карпатської України, після чого всіх присутніх запрошували на жалібні сходини. На жаль, панахиду в останній хвилині німецька влада заборонила і сходини дозволила лише як закриті збори організації без права дискусії та без права ухвалювати резолюції і з одним лиш рефератом очевидця подій у Карп. Україні п. О. Севрюка. Не зважаючи на те, що численні гості українці і чужинці опинилися перед закритими дверима і мусіли повернутись додому, саля була переповнена вщерть.

—o—

З польської преси.

„Гітлер промовляє, Бек виїзджає“.

Виленське „Слово“ (з 3. IV.) у вступній статті під повищим наголовком висловлює цікаві думки на тему сучасних польсько-німецьких відносин.

„Остання промова Гітлера не містить ніяких ясних алюзій до Польщі. В кожному разі не приносить пригадки про досконалі сусідські взаємини між обома державами, як це ми часто чули в попередніх промовах. З другого боку всупереч гомінким сплетням, ширеним закордонною пресою, Німеччина не поставила ніяких домагань у відношенні до нас.“

Та проте одна частина промови Гітлера — пише „Слово“ далі — мала, здається, на увазі саме Польщу. Німеччина не думає — говорив Гітлер — довільно атакувати інші народи, але вона не допустить також, щоб хто-небудь накидував їй приписи у справі розбудови господарських взаємин. У всякому випадку Райх не буде на довшу мету толерувати спроб залякування, чи навіть політики окружування, і кожний, що стане впоперек німецькій політиці, або схоче „витягати з вогню каштани“ для світових демократій, попарить собі пальці... Ця погроза Гітлера висловлює — на думку „Слова“ — саме під адресою Польщі такі три постуляти: 1) не зв'язуватися в протинімецькою коаліцією; 2) не зривати німецько-польського пакту неаґресії і 3) розбудувати господарські взаємини.

„Перший з цих постулятів — заявляє „Слово“ — остільки актуальний, що Франція та Англія безсумнівно поновлять спробу запросити Польщу до менше або більше оборонної протинімецької акції. Незвичайно далекосяжна заява Чемберлена, ослаблена коментарем „Таймсу“, і зараз після того знову підкреслена офіціяльним комунікатом, є дуже вимовна. Анґлія ніколи не рішилася б забезпечити допомогу Польщі, якщо поважно не лякалася б німецької геґемонії. Виринає питання, як Польща зареаґує на цю пропозицію.

„Пакт Гітлер—Ліпський з 1934. р. забезпечує нам — продовжує „Слово“ — мирні відносини на 10 років з нашим західнім сусідом. Коли наслідком анексії Чехії і Клайпеди опінія Польщі живо заворушилась і висловила готовість безоглядної оборони перед евнтуальною аґресією, німецький півофіціяльний часопис („Д. Д. Кореспонденц“) запитав, чи Польща стоїть далі на становищі договору Гітлер—Ліпський. Півурядова польська преса відповіла на це, що воля стояти на становищі цього договору ніколи не буде слабша з польського боку, як з німецького. Одночасно закордонна преса повідомила, що Польща відмовилась брати участь у спільній протинімецькій заяві Англії, Франції, Совітів та інших держав і що наслідком того проект такої декляраціі провалився. Ось багаж фактів, бодай доступних для широкої опінії, з якими вчора вечором міністр Бек всів до поїзду.

„Річево беручи, положення Польщі значно ліпше, ніж було перед упадком Чехословаччини. Тоді західня Европа була переконана про загально добрі інтенції Німеччини і радо жертвувала своїх союзників на Сході. Сьогодні щодо цього нема страху. Не виключена відворотна можливість, тобто втягнення Польщі в якісь заяви або „ідеольоґічні“ маніфестації.“

Теоретично Польща має до вибору або 1) участь в якійсь доволі сильній коаліції на те, щоб раз на все усунути німецьку небезпеку; 2) участь у системі оборонних союзів зблькованих демократій; 3) політику полишення німцям вільної руки там, де польські інтереси і польські союзи не загрожені (напр. кольонії) „Слово“ думає, що перша евентуальність ще не реальна, друга була б повторенням скрахованої поверсайської системи. Лишається третя евентуальність, загрозлива тим, що Німеччина може так зміцнитися, що цілковито пересуне відношення сил у некористь Польщі. На цю третю евентуальність Польща може погодитись, але тільки під умовиною широкої компензати.

На маргінесі оцих розважувань передовика „Слова“ можна уявити собі, які важкі наслідки може мати для укладу европейських відносин візита мін. Бека в Льондоні, візита, що відбувається у хвилині, коли дипльоматична гра на лінії Льондон—Берлін домагається кінцевого вирішення: або — або.

—o—

„Німеччина не чекатиме, аж замкнеться перстень довкола неї.

СТАНОВИЩЕ НІМЕЦЬКОЇ ПРЕСИ ДО ПРОМОВИ ЧЕМБЕРЛЕНА І ГАЛІФАКСА.

БЕРЛІН. ПАТ. Агенція „Дойчер Дінст“ стверджує у звязку з промовою Чемберлена й Галіфакса:

На думку німецького уряду Анґлія всіми силами намагається вести політику окруження, проти німецьких життєвих інтересів. При тім Англія не хоче трудитися сама, лише служить іншим державам добрими радами. Які консеквенції витягнуть ті уряди зі згаданих британських метод — це їхня справа.

Британський уряд не зрозумів добре промови Гітлера. Німеччина не думає чекати, аж замкнеться перстень, що має окружити її.

„Льокаль Анцайґер“ обговорює згадані промови у короткій статті п. н. „Меч Дамокля“. Він стверджує, що брит. міністри намагалися оборонитися перед замітом, що вони ведуть політику окруження Німеччини — та це їм не пощастило. Та Німеччина й інші держави користають з історичного досвіду, тому менше уваги звертають на слова брит. міністрів ніж на їхні вчинки, які полягають на політиці окружування. Чемберлен хотів би завісити свою парасолю над Німеччиною, мов меч Дамокля.

Анґлія готова помогти Румунії у зброєннях.

Один із британських послів поставив питання, чи — з огляду на те, що Німеччина постачатиме Румунії зброю для сухопутньої армії — премієр бере під увагу переговори у справі скріплення румунської фльоти. Віцеміністр Батлер відповів, що британський уряд все прихильно розглядає можливість помочі для Румунії, коли йде про її фльоту й інші збройні сили.

Тісо з Дурчанським виїздить до Берліна.

БРАТИСЛАВА, ПАТ. Прем. Тісо з міністром закорд. справ Дурчанським та першим словацьким послом у Берліні Чернаком виїздить в середу до Берліна

РУМУНІЯ ОРІЄНТУЄТЬСЯ НА АНГЛІЮ.

БУКАРЕШТ, АТЕ, Як виходить з непотверджених офіційно вісток між Букарештом і Льондоном відбувалася виміна поглядів у звязку з европейською ситуацією. Виявилося, що оба уряди мають подібні погляди на методи, що їх необхідно ужили для скріплення безпеки.

—o—

БРИТІЙСЬКИЙ МІНІСТР ВІЙНИ НЕ ВИЇДЕ ДО ГІБРАЛЬТАРУ.

ЛЬОНДОН, АТЕ. Британський міністр війни Гор Беліша мав виїхати до Ґібральтару, на Великдень, але відкликав свою подорож з огляду на збільшення територіяльної армії, бо це вимагає чималих орґанізаційних зусиль.

—o—

ЗНОВ ІНЦИДЕНТ НА МАДЯРСЬКО-СЛОВАЦЬКІМ ПОГРАНИЧЧІ.

ПРЯШІВ, ПАТ. Як подає „Сльовенска Правда“, на словацько-мадярськім кордоні на півночі від Кошиць дійшло до інциденту, в якім згинуло двох словацьких граничних сторожів. На границі Карпатської України спокійно, словацькі відділи відкликано. У Пряшеві та в Гуменнім демобілізація.

ЕСТОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ДОВГ.

ТАЛЛІН, АТЕ, 1. січня ц. р. мала Естонія 127.900.000 корон довгів, на початку минулого року мала 123.300.000 корон. Цю ріжницю спричинила внутрішня позичка.

—o—

НІМЕЦЬКА КОНСПІРАТИВНА АКЦІЯ В ЕСТОНІЇ.

ТАЛЛІН, АТЕ. Естонська політична поліція відкрила в Тірі тайні сходини німців, що обговорювали політичні справи. Всіх учасників сходин, разом з інструктором — який приїхав з Таллінa — арештовано.

—o—

НІМЕЦЬКА ПРЕСА ПРО ТЕМУ ЛЬОНДОНСЬКИХ РОЗМОВ МІНІСТРА БЕКА.

Як подає берлінський кореспондент „Ілюстрованого Курєра Цоденного“, понеділкові німецькі часописи широко обговорюють поїздку мін. Бека до Льондону та припускають, що він там порушить такі справи:

1) Поширення зобовязань супроти Польщі на пакт взаїмної помочі,

2) 200-міліонової позички на озброєння,

3) річного контингенту для еміграції польських жидів до брит. імперії у висоті 50.000 осіб,

4) справу Данціґу.

—o—

ПОВОРОТ ГІТЛЕРА.

БЕРЛІН, ПАТ. До Кілю причалив корабель „Роберт Лей“, на якім є Гітлер.

Фолькльор, нафта, фільми.

Хроніка Совітської України.

ІНСТИТУТ УКРАЇНСЬКОГО ФОЛЬКЛЬОРУ.

За постановою раднаркому УССР про реорганізацію інститутів Академії Наук інститут українського фолькльору повинен був злитися з інститутом української літератури ім. Шевченка. Уважаючи на те, що співробітники інституту провели за останнє півріччя велику роботу, зокрема в галузі збирання українського фолькльору а також маючи на увазі політичне значіння окремого інституту фолькльору в Академії Наук УССР, президія її звернулася до раднаркому з проханням дозволити не зливати зазначені інститути, залишивши інститут фолькльору, як окремий інститут Академії.

РЕСПУБЛІКАНСЬКА ШЕВЧЕНКІВСЬКА ОЛІМПІЯДА ШКОЛЯРІВ.

25. березня в „Київському театрі юного глядача імени Горкого" урочисто відкрилася республіканська олімпіяда художньої самодіяльности школярів совітської України, присвячена 125 роковинам з дня народження Шевченка. В олімпіяді беруть участь понад 500 учнів. Вже виконано „Заповіт", пісні на тексти Шевченка, показано музично-театралізований монтаж про дитячі й юнацькі роки поета.

НАФТА НА УКРАЇНІ.

Чотири роки тому встановлено, що недалеко від міста Ромна, в горі Золотусі, може бути нафта. Почали детально досліджувати надри гори, почали свердильні роботи й в деяких свердловинах викрито справді ознаки нафти. Розвідчі роботи пішли інтенсивніше і тепер деякі свердловини дають уже по пів тонни нафти що доби. Але, як зазначають кореспонденти з Ромна, розвідчі роботи ідуть досить млявою, хто з головного управління видобування нафти навіть не завітав до Ромна.

НОВІ МЕДИЧНІ РОБІТНИКИ.

Цього року вищі медичні учбові заклади УССР випускають 1.400 лікарів, 400 фармацевтів, 250 стоматольоґів.

НОВІ ІНЖИНІРИ.

Київський індустріяльний інститут випускає 322 інжинірів ріжних фахів.

НОВА ПРЕМЄРА „БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО".

У харківському українському драматичному театрі ім. Шевченка відбулася премієра „Богдана Хмельницького" Корнійчука. У ролі Хмельницького заслужений артист республіки Мар'яненко.

КОЛЬОРОВА КІНОФІЛЬМА „СОРОЧИНСЬКИЙ ЯРМАРОК".

Київська кіностудія створила цю фільму, режисував Екк. Московська „Правда" присвячує цій премієрі (коли побачить цю фільму совітська Україна, невідомо покищо) велику рецензію якогось Осіпова. У цій фільмі, зазначає він, є чудесні щодо виконання кадри: на екрані глядача чарують сонячні сходи й заходи понад тихою річкою, густі верби, що похилилися над водяною гладкістю, широкі українські простори з білими хатами серед буйних зелених садів (щаслива Малоросія!). Дуже добре показано ярмарок з його галасом, з яскравістю кольорів яблук, динь, пляшок, стрічок, тканин, з його різноманітними типами української старовини, мальовничими й смішними. (Яка ж українська фільма може обійтися без „смішного"!) І рецензент тієї думки, що „замало цього смішного, замало цього сміху в цій фільмі, занадто її автори захопилися грою кольорів." Чому не подано справжнього веселого, що заражав би буйними радощами, українського гопака?! Музику до фільми написав Яків Столяр.

Цікаво було б почути (та звідки?) українську рецензію про цю фільму. В усякому разі ті відбитки з неї, що являлися на сторінках „Вістей", не захоплюють. Якісь білоруські шапки, якісь чумарки, подібніші скоріше до російських каптанів не дуже то свідчать про художній смак Екка та інших творців цієї фільми, нагадуючи „малоросійські" листівки з часів царату...

Подяка.

В дні мого ювилею 50-ліття Священства пошанували мене своїми побажаннями наші світлі українські Установи: Головний Виділ Товариства „Просвіта", Виділ Філії Товариства „Просвіта", Головна Управа Рідної Школи і Рада Львівського Повітового Союзу Кружків Р. Ш., Філія Краєвого Господарського Товариства „Сільський Господар", Дирекція Народньої Торговлі і Президія Центрального Комітету УНДО.

Оцим складаю Всім найщирішу подяку. Дякую теж Всв. і Впр. ОО. Протоігуменові о. Віталієві, О. Ігуменові Йосифові, Отцям ЧСВВ, о. Деканові, всім Отцям кондеканальним за відправлені Служби Божі в мому намірені, як теж Всв. о. професорові Миколі Іваневові ЧСВВ. за спасенні і незабутні реколекційні проповіді, всім, що мене не забули в тім дні — моїм дорогим Парохіянам за молитви і Св. Причастя в мому намірені „Бог нехай спасе".

о. ЛЕВ КУРМАНОВИЧ.

ТРИГОДИННЕ ПЕРЕСЛУХАННЯ ВІТОСА.

Польська преса подає подробиці повороту В. Вітоса до Польщі. Отже Вітос зголосився в понеділок 3. ц. м. в год. 10-ій рано до прокуратури у Кракові, куди прибув з проф. Кстом, двома членами управи людової партії і своєю донькою. Вітоса приняв прокуратор до політичних справ д-р Ойжановський, який негайно звернувся за вказівками до центральної влади. Переслухання Вітоса тягнулося понад три години. Щойно в год. 2.45 попол. Вітос покинув прокураторський уряд з комісарем поліції, попрощався з донькою та відійшов у невідомому напрямі. Польська преса пише що Вітос не змінився внаслідок останніх переживань, лише сильно постарівся.

ІТАЛІЯ ОБІЙМЕ ПРОТЕКТОРАТ НАД АЛЬБАНІЄЮ?

Англійська преса пише, що Італія сконцентрувала багато війська у Бріндізі і в Барі у звязку з плянованим оголошенням протекторату над Альбанією. Італія невдоволена — пише англійська преса — з диспонування королем Зоґою позички, що її дістала Альбанія від Італії. І тому Італія хоче накинути Альбанії протекторат, на що король Зоґу вже нібито годиться. Військо сконцентровано саме тому, щоби вплинути на рішення короля в цій справі.

ЩОЙНО ТЕПЕР...

„Совітська Справедливість", орґан Комісаріяту справедливости повідомляє, що в новім кодексі буде введений розділ, який забороняє тортурувати підсудних та лякати їх смертю, щоб вимусити візнання. Виявляється, що большевики уживали тортури досі офіційно, а тепер будуть уживати їх лише потайки.

(Офінор).

Перед похороном б. прем. Славека.

Полк. Славекові, що в неділю наложив на себе руку, перевели в хірурґічному інституті операцію, виймаючи з мізку револьверову кулю. По трансфузії крови стан здоровля раненого трохи поправився, все таки в год. 6.45 полк. Славек помер, непритомний. Св. Тайн уділив йому військовий духовник, той самий, що був при смерти марш. Пілсудського.

На брамі сойму вивішено чорний прапор.

Похорон відбудеться на державний кошт, з військовими почестями.

На бюрку залишив полк. Славек лист такого змісту: „Прошу не обвинувачувати нікого. Маю надію, що Бог простить мені цю провину, як і всі інші провини".

Польська преса подає дальші подробиці трагічної смерти: Полк. Славек не виявляв в останніх часах якогось пригноблення, але навпаки — зацікавлення публичними справами. Критичної неділі пополудні розмовляв довший час зі своїми політичними приятелями: б. віцемаршалами полк. Шецлем і Подоським. Приятелі не доглянули в нього ніяких проявів депресії. В год. 6-ій вечором вийшли його приятелі і щойно опісля полк. Славек мабуть рішився скінчити трагічною смертю під впливом якоїсь депресії. Коло год. 10-ої вечором на відгомін стрілів або мабуть стогону вбігла до його кімнати господиня і застала полк. Славека важко раненого на канапі, а біля нього револьвер. На бюрку крім листа до полк. Пристора лежала карточка зі згаданим змістом.

Повідомлено негайно приятелів і до помешкання полк. Славека прибув б. марш. Пристор та лікар д-р Маєвський, який вприснув ліки, щоби зміцнити акцію серця і наказав перевезти важко раненого до хірурґічної клініки, де лікарі виняли кулю. Аж до останніх хвилин його життя були при ньому його найближчі приятелі: полк. Пристор, Шецель, Подоський, п-і О. Пілсудська, дружина пок. марш. Пілсудського, брати Єнджеєвичі, К. Світальський, ґен. Скварчинський з дружиною та інші.

При домовині в помешканні при вул. Алеї Шуха виконують почесну сторожу б. леґіоністи в одностроях з 1914. р. Через кімнату з домовиною пересунулося багато осіб, між ін. міністри: Косцялковський та Понятовський, члени дипльоматичного корпусу і представники ріжних орґанізацій, які вписалися до жалібної книги. Крім того на руки б. марш. Пристора надійшло багато листів і телеграм з висловами співчуття.

На мурах м. Варшави і більших міст розліплено клепсидри від гуртка приятелів покійного, між якими видніють такі прізвища як п-і Пілсудської, Пристора, б. прем. Слівінського, сен. полк. Коца та багато інших. Крім

того на мурах Варшави появилася клепсидра від Українського Центрального Комітету. Тіло покійного перевезли у вівторок пополудні з мешкання до ґарнізонового костела, а звідтіля в середу 5. ц. м. на військовий цвинтар на Повонзки у Варшаві.

Дотепер не знайшли — пише польська преса — спогадів, над якими працював в останньому часі полк. Славек. Невідомо, чи їх віднайдуть, бо частину паперів спалив полк. Славек перед своєю смертю.

Траґічна смерть короля Іраку.

БАҐДАД. ПАТ. Король Іраку Ґазі І. згинув у самоходовій катастрофі. Король вертався самоходом у понеділок 3. ц. м. вночі до палати і наїхав по дорозі на телеграфічний стовп. Самохід розбився, а важко ранений король помер в год. 0.40 по півночі внаслідок зломання черепу. Король Ґазі мав 27 років. Новим королем Іраку проголошено його 4-літнього сина Еміра Файсаля, в імени якого виконуватиме владу емір Абдуляг, шваґер короля Ґазі І. Згідно з конституцією реґента вибрали члени розвязаного парляменту, що зійшлися з тією метою на спеціяльне засідання.

—o—

Німецький пресовий відгомін льондонських заяв.

„Фелькішер Беобахтер“ у телеграмі свого льондонського кореспондента атакує в гострих словах становище англійської преси і підкреслює, що ціль англійської дипльоматії щораз ясніша. На іншому місці той сам кореспондент каже, що тільки дальший розвиток подій може показати чи мотиви „нової протиагресивної політики“ можна буде оборонити перед англійським народом. На всякий випадок — стверджує кореспондент — „свідомий брак охоти зрозуміти німецькі інтереси“ не може служити мирові.

У редакційній статті „Фелькішер Беобахтер“ застерігається, що не може бути мови про „політику приязни“ з Анґлією, бо „національ-соціялістична Німеччина“ не схильна заключати приязнь із Анґлією, що веде теперішній курс. Треба це поставити ясно і зовсім виразно. Канцлер — робить висновок часопис — працював невтомно для мира в німецькому життєвому просторі. Урядова і публіцистична Анґлія заколочує той спокій безконечними інтриґами і злобним змішуванням у справи німецького життєвого простору.

„Берлінер Берзен Цайтунґ“ у редакційній статті уважає, що не можна оборонити мотивів, якими Чемберлен виправдує зобовязання супроти Польщі. Далі часопис заявляє, що у своєму розчаруванні зприводу останніх подій англійці з Чемберленом у проводі стратили зрозуміння для найпростіших німецьких життєвих прав. Супроти браку всяких мостів до анґлійської зарозумілости для розсудної дискусії — пише часопис — нам залишається тільки реальна підстава, що безпека німецького народу лежить у його силі.

Кореспондент **„Дойче Альґемайне Цайтунґ“** так описує парляментарні настрої в Льондоні: „Сьогодні ґанує незвичайна атмосфера в Палаті Громад. Ціла дебата не робила враження справжньої дискусії, навпаки — було враження, що це гра, якої ролі були устійнені дуже розважно. Уряд та опозиція говорили собі взаємно компліменти, опозиційні промовці збирали оплески на урядових лавах і навпаки“. Далі кореспондент цитує позитивні для анґлійського уряду заяви опозиційної Лейбур Парті, передовсім „найзавзятішого ворога Чемберлена“ Черчіля.

У власному коментарі „Дойче Альґемайне Цайтунґ“ висловлює пересвідчення, що так горячо дементоване в Льондоні „окруження модель 1939“ ріжниться тільки в одному від загального занику довіря у темних передвоєнних днях 1914 р., що маневр довкола Німеччини натрапляє на рішучу оборону проводу Райху, що позбувся всяких ілюзій, заки ще не пізно. Канцлер Гітлер застеріґся так виразно проти якого-небудь вмішування Анґлії до німецького життевого простору, що зайві дальші відповіді на підозрливість Чемберлена і Галіфакса

—o—

Чи втримається німецько-анґлійський морський договір?

РИМ, ПАТ. Дипльоматичний редактор Агенції Стефані пише м. ін. що „Третій Райх хотячи назавжди оминути всякий чинний конфлікт з Анґлією підписав у 1935-ому році морський договір, яким добровільно обмежив свої збройні сили на морю до 35 відсотків анґлійських сил. Цим добровільним обмеженням Райх дав Анґлії найкращу й найпевнішу запоруку щодо своїх намірів признаючи світове першенство Анґлії на морю. Тепер канцлер Гітлер заявив пересторогу, що політика окруження могла би анулювати згаданий договір“.

Анґлія посилює воєнну підготову.

КООРДИНАЦІЯ ПІДГОТОВИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Міністер Гор Беліша заявив у вівторок у Палаті Громад, що з метою координації підготови національної оборони уряд вирішив получити 18 полків змоторизованої правильної армії з одиницями панцирної зброї правильної армії і територіяльного війська в один корпус.

АНҐЛІЯ І ФРАНЦІЯ НАЛАДНУЮТЬ ЛЕТУНСЬКІ СПРАВИ.

У вівторок відбулися у Льондоні розмови англійського міністра летунства Кінґслей Вуда з французьким міністром летунства Ґі ля Шамбром. Ці розмови торкалися влекшення продукції літаків та летунських моторів як теж узгіднення плянів Анґлії та Франції в ділянці летунства. Міністр Ґі ля Шамбр відбув теж розмови з премієром Чемберленом, льордом Галіфаксом, міністром праці, міністром війни Гор Белішою, льордом Четфільдом і Морісоном. Вирішено, що дальші розмови вестимуть технічні знавці міністерств летунства обох країн.

Америка розбудовує летунство.

ВАШИНГТОН, ПАТ. Державний підсекретар департаменту війни Джонсон заявив, що небаром Америка зробить замовлення на 550 літаків ріжного типу. Джонсон зазначив, що президент Рузвелт підписав закон, який побільшує чисельний стан літаків армії до 6000 апаратів. Департамент війни поробив заходи, щоб побільшити число літаків на дальші 3000 в часі перед 1. липня 1941. р.

—o—

Знову совітсько-манджурський інцидент.

Агенція Домеї повідомляє про новий інцидент у західній частині провінції Гсін-Ган. В неділю група совітських вояків увійшла на манджурську територію. Їх відперли, але кілька хвилин пізніше 40 совітських вояків зі скорострілами напало на манджурську прикордонну сторожу. Їх прогнали після тригодинної стрілянини. В понеділок 70 совітських вояків перейшло на манджурську територію. Близько границі уставлено совітські гармати. Совітський відділ озброєний у важкий скоростріл, 13 легких скорострілів і має кілька рефлекторів. Трохи пізніше прийшов йому на підмогу відділ 80-ти кавалеристів, кілька скорострілів і три гармати.

Глінкова ґвардія стала авторитативною партією.

ЗМІНА СТАТУТУ ЛЮДОВОЇ ПАРТІЇ о. А. ГЛІНКИ.

Президія словацької людової партії о. Глінки ухвалила зміну статуту партії, що буде тепер зорґанізована на авторитативних засадах та пристосована до нових обставин. Партія буде державним орґаном і її президія матиме безпосередній вплив на політику уряду і на ідеольоґічний розвиток держави.

—o—

Італійський часопис дивується.

РИМ, ПАТ. Обговорюючи витворену в останньому часі ситуацію „Мессаджеро“ пише, що Польщі ніхто не загрожує. Німеччина ніколи не посягала на безпеку та інтеґральність Польщі, яка відзискала спокій та рівновагу в день заключення 10-літнього пакту з Райхом, пакту, про який Гітлер багато разів говорив, що буде його шанувати. Тому важко зрозуміти, що значить та допомога, яку Анґлія обіцяє Польщі проти уявної небезпеки, тимбільше що Варшава тієї опіки не домагалася.

—o—

У чесько-моравському протектораті.

НІМЕЦЬКИЙ ЩОДЕННИК У ПРАЗІ.

ПРАГА, ПАТ. Німецьке Інформаційне Бюро повідомляє: від середи почне виходити перший німецький політичний щоденник під назвою „Дер ное Таґ“ („Новий День“).

ПОВНОВЛАСНИК ЗБРОЙНОЇ СИЛИ.

БЕРЛІН, ПАТ. Канцлер Гітлер іменував 1-го квітня дотеперішнього команданта 12-ої дивізії ґен. Фрідеріці повновласником збройної сили при протекторі Райху в Чехії і Моравії. Фрідеріці матиме завдання вести всі справи дотеперішньої чеської армії та репрезентувати інтереси війська при протекторі.

—o—

ЗАГРАНИЧНА ПОЇЗДКА РУМУНСЬКОГО МІНІСТРА ЗАКОРДОННИХ СПРАВ.

БУКАРЕШТ, ПАТ. Дату виїзду міністра закордонних справ Ґафенку заграницю устійнили на 17-го квітня. Мін. Ґафенку відвідає Берлін, Брюссель, Париж і Льондон. Поворітьма мін. Ґафенку огляне торги в Міляно, в яких Румунія бере участь.

—o—

ПОЗИЧКА ПРОТИЛЕТУНСЬКОЇ ОБОРОНИ.

ВАРШАВА, ПАТ. До 21-ої години 4-го квітня ц. р. задекляровано на Позичку Протилетунської Оборони 150 міліонів золотих.

—o—

З театру.

Кооператива Український Театр у Львові (трупа театру Котляревського): **Цариця Грузії“**, траґедія на 5 дій кн. Сумбатова.

Добре йдучи на песу з історії Грузії заглянути до енцикльопедії, а так то можете довго не знати, чи дія йде за панування славетної цариці Тамари у 12-ому віці чи це вік 18-ий. Гори, одяги, кресала, як у наших Карпатах за Довбуша чи теж його мітичних предків. Більшість глядачів так і не знає, коли і від чийого імені панував намісник Грузії — Солейман-хан. Про царя Грузії Таймуразі, якого дружина стає осередком дії, навіть великий „Брокгавз“ не скаже вам нічого.

Та це й байдуже. Іде вікова боротьба грузинів за незалежність. Жінка Солеймана-хана взяла на себе ролю Конрада Валенрода: двацять років вона прикидається вірною, щоб підняти бунт у сприятливій хвилині. Нитки інтриги штудерно поплутані; управитель краю грузин-ренеґат готов пожертвувати для свого становища своєю донькою. Грузинський селянин має між своїми двома синами одного — [illegible] Донька управителя-ренеґата закохується в одному з них; родина Сулеймана зраджує другого. Національні пристрасти перемішані з релігійними: проти мусулманського світа встає — християнський. І все це запальне, безоглядне, хитре, раз принишкле від змови, то знову готове на геройську смерть.

Сумбатов непоганий драматурґ, навіть тонкий психольоґ у своїй „Осінній мряці“, тут заграв на струнах примітивних інстинктів, диких як грузинські скелі та провали. Песа не втратила б нічого на своїй ефектовности, якби покоротити в ній деякі довші ліричні промови: пять довгих дій це не жарт, не кожний глядач має грузинське завзяття.

На сцені „східна романтика“ — [illegible] палати, дикі гори, кинжали, серпанки на жіночих обличчях. Так і до останньої сцени не знаєте, хто від кого чи чого згине. Л. Боровик — завсіди інтеліґентний, може був занадто м'який на жорстокого хана, хоч мав усю меланхолію таємничого сатрапа. Л. Кривіцька у заголовній ролі — палала, терпіла, обурювалась, витискала сльози, сама холодна як мармур; К. Кемпова — зводила як могла своїми словами, Г. Совачева — кидала сувору тінь матрони; Б. Паздрій [illegible] живу, повну темпераменту постать ренеґата; М. Слюзарівна мала першу прегарну сцену, якою захопила публику; В. Блавацький дав мистецьку сцену розмови з ренеґатом; його прибраного сина — сина цариці Грузії був занадто солодкий, не залишав враження „надії народу“, [illegible] другого заграв І. Самокішин енерґійно та виразисто. Дуже добрий у характеристичній ролі І. Кудла. І. Рубчак як завжди з доброю дикцією і з гарною появою.

Не можна поминути мовчанкою гарних декорацій Л. Боровика, що були приємною оправою для цілої вистави. Ті гості, що вертались досить пізно з вул. Сонячної, в погідну весняну ніч, не жалували проведеного вечора.

к. р.

З природи і життя.

Перевтома і ґрипа.

Чому одна особа занедужує на ґрипу, коли тільки хтось пчихне в її сторону в трамваю, інша залишається здорова навіть по найближчім контакті з загрипленою особою? На те питання наука має готову відповідь: причиною тут т. зв. „диспозиція“ організму даної людини, себто спеціяльний нахил до занедужання.

Дотеперішні досліди над проявами ґрипи та ін. заразливими недугами стараються саме виясняти, коли, в яких умовинах людина є „диспонована“ до занедужання на ґрипу. Відповідні досліди дали дуже багато найріжнороднішних висновків часто навіть дуже суперечних.

Недавно в німецькій „Медіцініше Вельт“ оголосив один лікар свої обсервації над епідемією ґрипи у своїй окрузі. Він помітив м. ін., що напр. лікарі саме тоді найбільше хворіють, коли мають багато праці і є з тої причини над міру вичерпані. Зате дивним дивом члени Кас Хорих клалися до ліжка звичайно з початком тижня коли нагулялися доволі в суботу і неділю.

Ці факти дали дослідникові притоку до міркувань чи часом перевтома не є причиною зменшеної відпорности організму на заразливі недуги. Можливе, що надмірне зусилля позбавляє організм сил, що хоронять його перед недугою. За тим промовляє також факт, що у шкільних дітей зникають випадки ґрипи підчас т. зв. грипових ферій. Одначе те явище виступає тільки серед шкільних дітей, які можуть у тім часі направду відпочити, а не напр. серед учнів ремісничих шкіл, що в часі вільному від шкільної науки мусять працювати у своїх варстатах і то навіть у тих годинах, коли випадаλаб шкільна наука і тому ще менше відпочивають фізично. Вони з тої причини підчас „грипових ферій“ більше втомлені і число захворінь серед них іще вище, ніж без „ґрипових ферій“.

Дві жінки і ґрипа.

Одначе навіть такі численні обсервації над впливом перевтоми на появу ґрипи не мають для науковця справжньої вартости, заки він не може справдити цього експериментально. Тоді тільки він може бути певний, що дійсно перевтома стає підкладом для ґрипи, коли здорова вільна від перевтоми людина знесилена саме заражується.

Згаданий лікар виконав такий експеримент на двох молодих жінках, що згодилися стати предметом досліду. Вони жили досі так, як живуть пересічні молоді дами, себто не виконували ніяких виснажливих праць і не діставали ґрипи, хоча мали багато нагоди до цього в кінах, театрах та інших багатолюдних льокалях. Підчас проби одна з них працювала багато годин аж до повної втоми, друга-ж жила безжурно і нічого не робила. Потім підчас епідемії ґрипи вони пішли до кіна, не щоб там забавлятися, але щоб заразитися ґрипою. І тоді сталося інакше ніж це буває в казках. Лінивій дамі вдалося залишитися здоровою, а пильна збудилася над раном з гарячкою 38,4 ступня, — вона мала ґрипу.

Цей поодинокий випадок не має правда догматичної сили, все-ж він потверджує згадані обсервації про безсумнівний вплив перевтоми на занедужання ґрипою.

Медицина в цифрах.

Недавно вийшла книжка німецького лікаря В. Войтінського. „Висліди суспільної гігієни і охорона здоровля“, де є багато цікавих цифр, що характеризують великий поступ здоровля сучасних людей. М. ін. з неї видно, що німці видають річно на охорону здоровля пять міліярдів марок. На службі здоровля стоїть величезна армія людей, яких 200.000 лікарів (у Польщі 14.000), аптикарів, акушерок. До того слід долучити всяких аматорів службовиків фармацевтичного промислу, урядовців промислу, урядовців Кас Хорих, лікувальних місцевостей, живців та ін., себто разом коло пів міліона німців живе з того, що інші німці хворують.

Австрія напр. має вдвоє більше лікарів, бо Відень і надалі залишився медичною централею колишньої держави, хоча вона вже давно перестала існувати. Знову-ж у Франції є вдвоє менше акушерок, ніж у Німеччині, бо — вони там менше потрібні — дітей там менше родиться.

З тих пяти міліярдів марок не користає тільки тих 500.000 осіб зі служби здоровля; вони діляться ними з тими недужими, що їх називають. Майже міліярд з тої суми дістають самі недужі, що належать до обезпечень і Кас Хорих. Цікаве, що адміністрація такої величезної інституції як німецька Каса Хорих дуже дешева і коштує тільки 7 прц. загальних видатків тої установи.

Недуги і смерть у відступі.

Далі статистика виказує, що в наших часах недуги і смерть рідшають, слабшають. Класичним прикладом того є напр. віспа. Тільки в самих Прусах у 70-их роках минулого століття умирало на неї майже 14.000 осіб на 10 міліонів населення. В 1920 р. припадала тільки тисяча осіб на 10 міл. населення. Безумовно є це вислід зросту гігієни і примусу щіплення, бо напр. в Англії, де законодавство скасувало примус щіплення і зробило його узалежненим від волі родичів, умерло в трьох останніх роках 10.000 осіб, а в Індії аж 200.000 осіб на віспу.

Подібно медицина опанувала такі недуги як одра, шкарлятина, дифтерит, чума і холера. Ось напр. в Німеччині умерло в 1882 р. на міліон мешканців 1223 на дифтерит, в 1925. тільки 50. Велика епідемія холери забрала в середневіччі 25 міл. жертв; ще в 1915 р. умерло в Німеччині на холеру майже 2.000 осіб, а в 1923 вже ні одна.

Туберкульози, правда, не знищили ще, але і вона зменшилася на 50 прц. Що вона є недугою залежною від особистих життєвих умовин, про це свідчить те, що напр. в Гамбурґу вмерло 16 разів більше осіб на туберкульозу з нижчих сфер, ніж із вищих. Так теж вимирає страшний сифіліс після винайденого сальварсану.

Після тих великих гігієнічних тріюмфів менше вмирають люди на світі. І так, коли коло 1900 р. на сто мешканців річно вмирало у всіх краях 22, то тепер вмирає тільки 12. Таксамо пересічна довжина віку людини значно підвищилась. Згадані цифри виказують ясно, що охорона здоровля варта тих грошей, що їх на ту ціль видають.

Блохи, блощиці та інша погань.

Насікомі — погане явище і подекуди не лицює про них говорити у доброму товаристві, але про цю погань конче треба сказати кілька слів.

Блоха в місті сьогодні не паношиться може так загально, як давніше, та ще далеко до того, щоб вона цілком зникла. Чисті піддоги в хатах і часта зміна білля причинюються до того, що вона щезає. Гірша справа з блощицями, яких винищити не так легко, бо блощиця звикла до твердого життя і не гине від найгостріших засобів. Блощиці знаходяться всюди в міських мешканнях у всіх містах Европи. Вош головова і одежова також ще не зникла в европейських країв. Кожний, що був на війні, знає, яка вона дошкульна і як тяжко з нею боротися. Не помагає на неї ні порошок, ані спеціяльні масти, ні шовкове білля. Блохи, блощиці, а передовсім воші не лише докучливі але розносять ріжні тяжкі хвороби.

Єдиною зброєю проти них є чистота і порядок. В нас багато в тому напрямі змінилося за останні роки, та ще багато треба працювати, щоб позбутися влізливої комашні. У порівнянні з минулими століттями ми маємо великий поступ. В середневіччі, особливо з початком нових часів, лихо від насікомих було таке загальне, що вони ставали темою численних гумористичних оповідань і сміховинок. Найвищі достойники тих часів не були від них вільні. Людвик XIV. надармо боровся із блощицями, які заселювали його королівське ложе. Касанова оповідає про одну патрицийку, якої голова роїлася від вошей. Аристократія мала спеціяльні знаряддя до чіхання і молоточки до вбивання насікомих. Та і це небагато помагало, бо в тих часах в хатах і в палатах панував бруд. А бруд є саме тою стихією, де розвивається хробачня. Хемія дала нам ріжні порошки, рідоти та знаряддя до боротьби з тими, що живуть з нашої крови, а гиґієна проганяє їх з наших домівок.

Боротьба вивірок із двох пород.

У лісах північної Канади ствердили завзяту боротьбу між двома породами вивірок: сірою і червоною. Червона поширилась тепер у т. зв. Новій Англії і сірі втікають масово до стейту Ню-Йорку. Сірі вивтікають імовірно ще далі, тому, що червоні нищать їх немилосерно. Проф. Ральф Джексон з Ню-Йорку каже, що самці червоних позбавляють мужеських ознак своїх противників, зовсім операційно і бідні сірі утративши через те силу, не можуть боротися. Червоні нападають на сірі ззаду, стрибаючи з високих дерев.

Фонограф оживає

У Зл. Державах оживає мода зперед 30 років, щоб купувати фонографові плити. Їх купують бідні по 75 центів, багатші по 2 дол. і багаті по 12 дол. цілі альбоми з операми та симфоніями. Найбільше продають крамниці творів Баха, якого твори є в 4.000 американських крамницях. За минулий рік продали 30 міліонів плит, усемеро більше, ніж у 1932 р.

Як дехто садить дерева.

Хто любить садити дерева у свому саді, тому цікаво буде почути, які звичаї були звязані з таким звичаєм в ацтеків. Ацтеки заки засадили дерево розрізували собі жилу і спускали кілька крапель до ямки, де мало рости дерево. У стародавній Індії вірили, що деякі дерева не виростуть як слід, коли молода дівчина не притисне своєю стопою їх корінців. Одна жінка у стейті Ню-Йорку в Онеонта, кинула думку, щоб у день уродин засаджувати на спомин для своїх близьких дерево і плекати його з тим, щоб з кожним новим роком можна його оглядати в означеному місці і там святкувати уродини.

Памяти о. радн. Льва Юрчинського.

У днях 22. і 23. березня ц. р. прощала Збаражська Земля одного з найкращих священників душпастирів і щирого працівника на народній ниві, бл. п. о. радн. Льва Юрчинського, довголітнього пароха Гушанок і Добромірки, який повних 32 роки працював у парохії і в збаражському повіті. Похоронні обряди почалися 22. березня ц. р. в год. 2-ій пополудні під проводом о. дек. Хоми в сослуженні оо. Северина Савчака з Шельпак, Евгена Мацелюха з Черниховець, Павла Олійника з Тростяниця, С. Шепіля з Шилів, Яцишина з Гниличок і Будного з Кошляк, які відправили останню панахиду в парохіяльному домі в Добромірці. Просторе подвіря приходства виповнили маси парохіян, які прийшли з усіх пятьох сіл парохії попрощати свого улюбленого пароха і провідника. Перед приходством уставилися парохіяни з церковними хоругвами, перевязаними жалібними опасками. З церковної вежі звисав чорний жалібний прапор.

По панахиді винесли дубову домовину з тлінними останками Покійного з приходства і зложили її на санях, що їх тягнуло шість карих коней. Над домовиною промовив зворушливими словами о. Северин Савчак і жалібний похід рушив вулицями села до церкви. По дорозі прощали улюбленого пароха перед домом читальні „Просвіти" представники товариств: читальні „Просвіти", кооперативи і райфайзенки, як члена-основника цих товариств і довголітнього їх провідника. З черги похід затримався перед школою, де ждала вже шкільна дітвора зі своїм учителем та попрощала устами малих школярів свого довголітнього катехита. В церкві закінчилася перша частина похоронів в год. 6. веч.

Дня 23. березня похоронні обряди почалися вже в год. 7. рано читаними Службами Божими. В год. 10. почалася співана Служба Божа, яку відслужив о. дек. М. Хома в асисті оо. Евгена Мацелюха і Томи Тимяка з діяконами о. І. Яцишином та Ю. Будним. Співав гарно місцевий хор. Прегарну проповідь у церкві виголосив о. Семен Чепіль. По Службі Божій стануло до дальшої відправи 12 священників з о. дек. Т. Копистянським. У похоронах взяли теж участь о. дек. Боліновський, о. Гр. Яструбицький та о. І. Гнатів зі збаражського деканату. Опісля 8 священників взяли домовину на свої рамена, обійшли з нею довкола церкви і склали її до родинної гробниці, де зложено десятки вінців від рідні і від усіх товариств. Над могилою виголосили ще прощальні промови представники місцевого громадянства і дир. Л. Краснопера від повітових установ зі Збаража, яких о. Л. Юрчинський був членом-основником. Вкінці попрощав Покійного від о. сотрудників місцевий сотрудник о. Смик, підкреслюючи, що могила полійного буде для парохіян найдорожчим скарбом. В. Й. П!

—o—

Що писало „Діло" 50 років тому

Пятниця, 5. квітня 1889.

„ЖИВЕМ, ЖИВЕМ СВОІМ ЖИТТЯМ".

У передовій статті читаємо:

„Вже давно не мали ми нагоди нотувати майже щоденно нові прояви руху в нашому народньому житті так, як можемо це з радістю підносити в останніх днях. Нині справді і ворог мусить признати, що струя нашого народнього життя плива широко і свобідно, охоплює щораз ширші кола діяльности на народньому полі.

„Величним маніфестаціям народнього духа, якими захоплювалися в минулому тижні львівські русини, відповідають майже щоденно голосним відгомоном наші брати з провінції. Мало є таких сторін у нашім краю, де не проявлявся би в теперішню пору патріотичний народній рух у більшому або меншому розмірі. Ми можемо з радістю повторити слова пісні: „Живем, живем своїм життям... Воно мов той Дністер плине!"

ГРАЧІ З МОНТЕ-КАРЛЬО.

В новинці за „Курієром Львовск-им" читаємо: „В Монте-Карльо граф Н. Н. з Поділля цього місяця лиш одного вечора поставив 20.000 франків і програв. Граф Х. Х. з Волині стратив за кілька вечорів 50.000. Від графа У. У. рулєта дістала в короткому часі 50.000 франків, а він замість застрілитися, як дехто надіявся, виїхав у товаристві паризької кокотки, до Неаполя на розраду. Якийсь Йосиф Пошепчинський з люблинської ґубернії програв 150.000 франків, але стрілив собі в чоло".

ҐР. ЙОСИФИНА РАДЕЦЬКА,

внучка фельдмаршала Радецького, відомого героя зпід Новари, відібрала собі у Відні життя вистрілом з револьверу. Ґр. Йосифина, вільного стану, літ 34, приїхала була до Відня шукати лікарської помочі і тут закінчила життя самогубством, таксамо, як десять літ тому її батько гр. Константин Радецький.

СМЕРТЬ ДИТИНИ ПІД ЛЯВІНОЮ.

ВІДЕНЬ. ПАТ. В понеділок зсунулася в тирольських Альпах біля Інсбрука велика лявіна, довга 1 км. і глибока 10 м. Звали снігу присипали тільки одну жертву — семилітню дитину.

НОВИНКИ

6 КВІТЕНЬ

ЧЕТВЕР

От. ст. 24. березня 1939.
Великий Четвер. Захарія.
Лат. Великий Четвер. Келестина.
Сонце: схід — 4.51, захід — 18.03.
Місяць: схід — 21.45, захід — 6.30.

Завтра: 7. квітня. Пятниця.
От. ст. 25. березня 1939.
Велика Пятниця Благовіщення Пр. Б.
Лат. Велика Пятниця. Германа.
Сонце: схід — 4.49, захід — 18.05.
Місяць: схід — 22.49, захід — 7.08.

—o—

— **Слідство проти українців у Швайцарії.** Мадярська пресова аґенція подала вістку, що швайцарська поліція в Берні почала слідство проти деяких українців, що мешкають у Швайцарії.

— **Припинення українських товариств у Перемишлянщині.** Адміністраційна влада припинила діяльність усіх українських установ у чотирьох селах перемишлянського повіту, а саме в Янчині, Дусанові, Кореличах-Гулькові і в Подусільній.

— **Де пропадають українські ґазети на Волині?** Нам пишуть з Кремянця: „А ґазет до цієї пори не маємо. Недавно був я в Рівному і дістав „Діло" та „Новий Час". Одно число я заадресував свому знайомому до Кремянця і вкинув до почтової скринки в Рівному, друге післав теж до Кремянця, кинувши його до скринки в Дубні. Одначе ні „Діла" ні „Н. Часу" в Кремянці не дістали. Виходить, що ґазети пропадають у Кремянці..." Читач „Діла".

— **Тимчасовий залізничий рух на відтинку Ужок—Сянки.** На відтинку Ужок—Сянки введено від 1. ц. м. тимчасовий польсько-мадярський залізничий рух. На цій лінії їздитимуть покищо такі дві пари поїздів: відїзд зі Сянок до Ужока поїзд ч. 4723 год. 15.10 і поїзд ч. 4757 в год. 4.16; приїзд з Ужока до Сянок поїзд ч. 4720 год. 9.32 і поїзд ч. 4726 год. 19.59.

— **Виселили з Косівщини.** Повітовий староста в Косові виселив із повіту емер. учителя, Нанька, Василя Куриленка, який перебував на лікуванні у Криворівні за чужинецьким паспортом та Юрка Куриленка, студента данціґської політехніки.

— **За поширювання фальшивих вісток.** У Тернополі засудили Станислава Домарадзького з Острова на 3 місяці арешту з припиненням кари на 3 роки за поширювання фальшивих вісток. — У Болшівцях, пов. Рогатин поліція арештувала Володимира Калина за поширювання фальшивих вісток і відставила його до судових арештів.

— **Арештували німецького кореспондента.** На доручення судової влади в Бидґощі арештували кореспондента Д. Н. Б. (Німецького Інформаційного Бюра) Карла Фенске. Причиною арештування було те, що Фенске висилав неправдиві вістки про Польщу.

— **Львівська хроніка.** В парку Костюшка напало двох невідомих напасників у ночі з понеділка на вівторок на кельнера Г. Дубецького і забрали йому 12 зол. під загрозою побиття ножем. — Яніна Візнер (вул. Святохреска 21) повідомила поліцію, що невідомі напасники вирвали їй з рук торбинку на пл. Краківській підчас передсвяточних закупів разом із 50 зол. — До помешкання адв. Т. Стефаника при вул. Курковій ч. 24 дісталися злодії і забрали убрання та білля вартости 870 зол. — При вул. Жовківській злодій зранив ножем студента К. Ковальського з пімсти за те, що він остеріг одного селянина перед крадіжю мішка зі збіжжям з його воза. — Михайло Дацко (вул. Коротка) скочив з 2-го поверху і зломив собі хребетний стовп. Важко раненого відвезли до шпиталю. — До львівського шпиталю привезли з Винник 18-літнього зарібника З. Яблонського, який важко зранився з револьверу тому, що не мав засобів до життя.

— **Вбивство у Стрию.** В понеділок 3. ц. м. ввечір невідомі вбивники застрілили у Стрию 40-літнього різника Г. Біндера. Поліція шукає за вбивником.

— **Кривава бійка за межу.** На тлі спору за межу дійшло до кривавої бійки між 41-літним А. Калиняком, селянином у Грибовичах, пов. Львів та його сусідом Хрипяком, підчас якої Калиняк пробив ножем Яна Хрипяка. Тоді син Хрипяка 16-літній Владислав важко зранив сокирою Калиняка в голову. Поліція арештувала молодого Хрипяка, а важко ранених відвезли до шпиталю у Львові.

— **Убивника-давуна засудили на досмертну вязницю.** Перед окружним судом у Лодзі відбулася розправа проти вбивника-давуна, який задушив прачку Зихову, 29-літнього Болеслава Стшелецького та проти 4 пасерів, які купили від убивника речі вбитої жінки. Стшелецького засудили на досмертну вязницю, пасерів на кару вязниці від 1 до півтора року.

— **Смерть гірника в копальні вугілля.** В одному з підземних хідників копальні „Катовиці" на глибині 500 м. обірвалися звали вугілля, які присипали робітника Станислава Маловіда, який згинув від ран та з недостачі повітря. Померший залишив жінку й четверо дітей.

— **Грабунковий напад на залізничу касу.** До залізничої каси в Сопотах вломалися перед трьома днями невикриті досі справники і заграбили 23.000 зол., призначені на виплату платень залізничим службовикам.

— **500 муринок укаменували замахових.** У Верулем (Полуднева Африка) почався перед кількома днями процес 50 муринських жінок, яких обвинувачували в тому, що вони вбили мурина, який належав до того самого

племени. Той мурин намагався виконати атентат на вожда племени. Його вчинок обурив до тієї міри темпераментні муринки, що вони окружили хату замаховця, виволікли його на сільську площу й там укаменували. Найхарактеристичніше в цілій історії те, що мужеська половина мешканців села спокійно приглядалася жіночій пімсті.

— **Звали землі перервали Коринтський канал.** Шкоди, що їх у Коринтському каналі спричинили в останніх днях бурі, дуже великі. Приблизно 70.000 тон землі обсунулося до каналу, припиняючи таким чином комунікацію. Направа шкід потриває бодай 4 місяці.

— **Чілійські винниці в руїнах.** Чілійське міністерство хліборобства стверджує на основі обчислень шкід спричинених землетрусом у винницях (у місцевостях Талька й Біо), що тих шкід є більше, як міліярд чілійських песів. Пересічна річна продукція вина на згаданому просторі винниць (67.000 гектарів) давала 229.770 літрів річно.

— **Пожежа на англійському пароплаві.** На пароплаві „Дак оф Лестер", який їздить на західньому побережжі Англії між Гейсгем і Белфастом перевела кримінальна поліція ревізію між пасажирами й залогою, заборонивши комунебудь висісти на беріг. Причиною ревізії було те, що коли він находився на висоті острова Мен, на ньому вибухла пожежа. Залога небавом вгасила вогонь, але істнували підозріння, що пожежу спричинили ірляндські терористи. Щойно, коли переведено ревізії серед всіх пасажирів, їм дозволено висісти на беріг. Винуватців таки поліцисти не знайшли.

— **Трагічна смерть княжни Ольденбурзької.** У чотири дні по 16. роковинах своїх уродин згинула трагічною смертю, серед незвичайно таємничих обставин, княжна Рикса Ольденбурзька. 16-літня княжна виїхала минулої суботи в год. 13. на кінну прогульку, з якої вже не вернулася. Затривожені батьки почали розшуки, які тривали цілу ніч, одначе вони не дали висліду. Щойно в неділю знайдено княжну мертву в лісі, кілька кільометрів від замку Ленсам у провінції Шлезвіґ-Гольштин, де мешкають батьки княжни. Кінь княжни був теж неживий. Княжна, не зважаючи на молодий вік, була дуже доброю амазонкою і здобула багато нагород на гіппічних змаганнях. Причиною смерти княжни був удар серця коня, який падаючи, придавив теж княжну Риксу так нещасливо, що вона згинула. Княжна Рикса була старшою дочкою великого князя Миколи Ольденбурзького та його жінки, великої княгині Олени з дому кн. Вальден-Пірмонт.

— **Арештування торговців „живим товаром".** Чілійська поліція арештувала в Сантіяго де Чіле 20 торговців „живим товаром", які намовляли молоді дівчата на буцімто поплатні посади в Буенос Айрес. Всі арештовані торговці живим товаром є громадянами чужих держав. Їх засудили, як небажані елементи, на негайне видалення з границь чілійської республики.

Спорт.

УКРАЇНА — РЕКОРД 6:0 (3:0).

Україна скористала зі запрошення жидівського А-клясового Рекорду та відбула у вівторок 4. ц. м. товариські змагання на грищі 26. полку при вул. Клепарівській. Ці змагання мали для чорно-червоних наскрізь тренінговий характер, тому теж Україна виставила, крім двох запасних, репрезентаційну одинадцятку. Склад чорно-червоних був такий: Босий (Дицьо III); Скоцень I, Механишин; Каратницький, Нойман, Романець; Магоцький, Скоцень II (Тихоліз), Зубач (Скоцень II), Гошовський, Тихоліз (Дицьо II).

Змагання виявили велику перевагу одинадцятки чорно-червоних. Рекорд, крім величезної амбіції, нічого не показав. На окрему згадку заслуговує хіба добрий молодий воротар, незлий лівий крайник та тверда, хоч тактично не надзвичайна залога.

В Україні добре грав Скоцень II, Гошовський (особливо у II. половині), Нойман і Романець. Каратницький лазагал вдоволив. Дуже слабо випав Зубач, який нічим не нагадував змагуна з давньої дружини юніорів, по якому провід стільки сподівався. Зовсім слабо теж заграв на лівому крилі Тихоліз. Його заступник Дицьо випав куди краще. Зате виступ Тихоліза на правому лучнику, у другій половині, був ненайгірший, можна навіть сказати: златний.

Ворота впали в такій черзі: Каратницький б'є прецизно вільного, Скоцень стинає головою до воріт. Другі ворота здобуває по меті з рогу, поправленім удруге подачею Магоцького Зубач — 2:0. Треті ворота падуть із гострої ідеальної центри Гошовського, що її ловить в ефектовному підскоці Скоцень на голову та гостро стріляє в ріг.

У другій половині Романець підвищує вислід гострим далеким півнисоким стрілом у лівий ріг воріт. Згодом Скоцень б'є гарно ріг. Тихоліз стріляє головою. Останні ворота здобув Гошовський, який перейняв подачу Скоценя і минувши захисників, стріляв попри воротаря, який вибіг з воріт.

Суддював добре п. Бик. Видців к. 800.

СЯН — УКРАЇНА.

Сенсаційні змагання двох українських дружин за мистецтво Окружної Ліги відбудуться у вівторок 11. ц. м. (третій день Великодних Свят) на грищі Погоні.

Початок у год. 4. попол.

УКРАЇНА I Б — РЕКОРД.

Тов. змагання обох дружин відбудуться нині, в середу, на грищі 26 п. (Клепарів) в год. 4. попол.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Театр.

Середа 5. 4. год. 7.30 „Маскарада".

Четвер 6, пятниця 7 і субота 8. 4. вистави нема.

Неділя 9. 4. год. 7.30 „День без брехні".

Понеділок 10. 4. год. 3.30 попол. „То тільки як кохання"; год. 7.30 веч. „Маскарада".

Театр Ріжнородностей

Середа 5, четвер 6, пятниця 7 і субота 8. 4. вистави нема.

Неділя 9. 4. год. 7.30 „Далілі" оперетка.

Понеділок 10. 4. год. 3.30 попол. „Далілі"; год. 7.30 „Авантура одної ночі".

Вівторок 11. 4. год. 7.30 „Авантура одної ночі".

Український Театр ім. І. Котляревського

5. 4. Царівна Ґруції.
9. 4. Циганське кохання.
10. 4. Шаріка.
11. 4. Корина з Льолло.
12. Виїзд цього театру до Жовкви.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

КІНА.

АМПІР: „Два суперники" (Клярк Гейбль, Мирна Льой).
АПОЛЬО: „Білий мурин".
АТЛЯНТИК: „Морські орли".
БАЙКА: „Історія одної ночі" і додатки.
БАЛТИК: „Індія говорить".
ВАНДА: „Ню-Йорк--Сан Франціско", „Архильозай".
ҐРАЖИНА: „Сигнали".
ЕВРОПА: „Ґунґа-Дін".
КАСІНО: „Великий вальс" із Люізою Райнер.
КОПЕРНИК: „Веселий чура".
МАРУСЕНЬКА: „Лист до матері".
МЕТРО: „Фордансерки", „24 години кохання".
МІРАЖ: „Фльоріян" на осн. Родзевичівни.
МУЗА: „Студент із Оксфорду".
ПАКС: „Голгофта" та життя і смерть Пія XI.
ПАЛЯС: „Суец" (Льоретта Йонг, Анна-Беля, Тирон Павер).
ПАТРІЯ: „Бурлака зпад Волги".
РАЙ: „Молодий граф" (Анна Ондра).
РІЯЛЬТО: „Молодий дїє".
РОКСІ: „Ракетою на Марса" і додатки.
СВІТ: „Гайді", „Жертви великого міста".
СВЯТОВІД: „Йошівара", „Князь Іке".
СТИЛЕВЕ: „Алярм" і ревія.
ТОН: „Соловейко" (Шерлі Темпль), „Астрольоґ".
УТІХА: „Пригоди Робін Гуда".
ХИМЕРА: „Нанон" в Ерною Зак.

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська ч. 5)
„Судан".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Середа, 5. квітня 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 „Туруль, король карпатської пущі" та мельодії і пісеньки для дітей, 11.57 Сигнал, 12.03 Полудньова авд., 15.00 Клясична музика, орх., 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Дитячі пісеньки, 15.30 Орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.05 Господарські вістки, 16.20 Дім і школа, 16.35 Камер. концерт, 17.00 Військовий відчит, 17.15 Авдиція, 17.19 Великопістний концерт: смичк. орх., хор, 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Про зайчика у великодніх писанках, авд. для дітей, 18.30 Гутірка про мову, 18.40 Кооперація чи приватна торговля, 19.00 Орх., арфа, спів, 20.35 Веч. денник, метеорольоґ. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Шопенівський концерт, 21.30 Великопістна гутірка, 21.45 Органовий ресітал, 22.25 Христова постать (із Вечорів над Ламаном), 22.55 Інформаційна авдиція, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

Четвер, 6. квітня 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 8.00 Музика з пл., 8.50 Ранішні вістки, програма на завтра, 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авд., 14.00 Музика з пл., 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Спортові вістки, 15.00 Гутірка техніка з молоддю, 15.15 Клопоти та ради: Баба із закальцем, 15.30 Бах: Хор. прелюдії, смичк. орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.05 Господарські вістки, 16.20 „Мізерере меі Деус" словно-муз. авд., 16.35 Дебюсі: Симф. фрагменти з музики до драми: „Муки св. Степана", 17.15 Прошацьким шляхом, фейл., 17.25 Інформації, 17.30 Старофранцузька музика, віол. форт., 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Для села: Хрущі та їх поборювання, Комунікати Рільн. Т-ва, Музика з пл., 18.30 „Живий Бог" (На Оливній Горі) С. і З. Маляр (Франція), 19.15 Орх., спів, форт. дует, 20.15 „Страсти Христові" ораторія Я. Ельснера, орх., хор, солісти; у перерві коло год. 21.00 Веч. денник, метеорольоґ. вістки, сніговий комунікат, спорт, програма на завтра. 22.15 Придорожні хрести, 22.25 Пісні німецьких композиторів, альт, форт., 22.45 Львівські пера: Поезії, поет. проза, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

Пятниця, 7. квітня 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Година господині: Великодні звичаї, ради, вістки, музика з пл., 11.57

Сигнал, 12.03 Музика, у перерві в год. 12.15 Полуднева газетка, 14.00 Інформаційна газетка в українській мові, 14.10 Релігійна музика з пл., 14.30 Великопістні рецитації, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Для молоді: „Милостиня", „Мати", 15.30 Велика Пятниця, богослужения, 16.30 Форт. сонати Бетовена, 17.00 Гутірка з хорами, 17.15 Літературна хроніка, 17.30 Орх., 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Пісні про Христові страсти, хор, 18.30 „Живий Бог", авд., 19.15 Концерт, сальон. орх., мецосопран, скрипка, органи, 20.40 Веч. денник, метеорольог. комунікат, спорт, програма на завтра, 21.00 Дж. Перголезе: „Стабат Матер", сопран, мецосопран, смичк. орх., органи, 21.35 Криза людини, літер. нарис. 21.50 Найдавніший композитор Львова (Мартин Леополіт і його великодня музика), 22.00 Поважна музика з пл., 22.55 Інформ. авд., 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Середа, 5. квітня 1939.

БЕРЛІН 19.45 Вечірній гомін, 21.00 Пісні й танки у вик. хору і орх., БІЛГОРОД 20.00 Гумор, 21.00 Нар. пісні, 22.15 Опів, БРЮСЕЛЬ ФР. 21.00 „Останній вальс" оп. Оск. Штравса, БУДАПЕШТ 18.15 Циг. музика, 19.30 „Христос" орат. Ліста, 22.40 Комунікати в чужих мовах, ВІДЕНЬ 18.00 Розр. концерт, 18.20 Сольо на цитрі, **19.50 Українські вістки**, 22.30 Розр. концерт, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 12.00 Концерт військ. орх., 18.30 Соната д-моль на скр. і форт. Брамса, 20.10 З далекого світа, репортаж, ЛЯГТІ 18.20 Популярна музика, ЛІЛЬ 21.30 Вечір опер, МІЛЯНО 17.15 Вок. концерт, 21.00 „Зигфрид" оп. Вагнера, ПАРІ ПТТ 19.05 Пісні, 19.30 Легка музика, РАДІО ПАРІ 18.05 Легка музика, 19.15 Форт., РИМ 17.15 Форт., 19.10 Арабські мельодії, СОФІЯ 19.15 Хор, СТОКГОЛЬМ 20.30 „Парсіфаль" оп. Вагнера, II. дія.

Четвер, 6. квітня 1939.

БЕРЛІН 17.00 Пісні, 19.45 Вечірній гомін, 20.10 Вечір танку, БІЛГОРОД 18.00 Трансм. з церкви, 20.00, 21.00 Церковні пісні, хор, БУДАПЕШТ 17.10 Сольо на гармонії, 21.00 Орх., 22.40 Комунікати в ріжних мовах, ВІДЕНЬ 16.00 „Парсіфаль" оп. Вагнера, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 14.00 Муз. вечірна, 15.15 16.00 Камер. і розр. музика, 18.35 Пісні Р. Штравса, 20.40 Симф. концерт, 22.30 Тріо Бетовена, КЕЛЬН 19.10 Розр. музика, ЛІЛЬ 18.45 Легка музика, МІЛЯНО 22.30 Рел. музика, ПАРІ ПТТ 18.10 Соната Єрва на скр. і форт., 19.05 Пісні, 20.45 Розр. програма, РАДІО ПАРІ 8.05 Камер. музика, 21.30 Опера, РИМ 21.00 „Меса ді Реквієм" Верді, СОФІЯ 17.30 Камер. музика.

Пятниця, 7. квітня 1939.

БЕРЛІН 18.00 Сопран, арфа, фортепіян, 20.10 „Ондіне" оп. Льорцінга, БІЛГОРОД 20.30 Хор, 21.00 Квартет Гайдна, 22.15 Трансм. з церкви, БУДАПЕШТ 19.00 Концерт оп. орх., 22.40 Комунікати в ріжних мовах, ВІДЕНЬ 18.15 „Вічна краса" концерт хору і муз. колегії, **19.50 Українські вістки**, 20.10 „Пер Гінт" Ґріґа, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 16.00 Із Вагнерових опер, орх., сол., 20.10 Розр. музика, 22.30 Соната, КЕНІҐСБЕРҐ 18.00 „Парсіфаль" оп. Вагнера, ЛЬОНДОН РЕДЖ. 18.00 Орх., баритон, 19.00 Легка музика, 20.35 Соната ес-дур Бетовена, 21.00 Орх. концерт, МІЛЯНО 21.00 „Месія" орат. Гендля, РАДІО ПАРІ 18.05 Камер. музика, 19.15 Опів, РИМ 17.15 Орх. музика, 21.00 Рел. музика.

Радіокутик.

СИНТЕТИЧНА МОВА.

Ми вже повідомляли про прилад, що витворює синтетичну мову, який як сподіваються, у майбутньому заступить радієвого спікера. У своїй конструкції, це зовсім простий апарат. Два генератори зовсім легко охоплюють ділянку голосового напруження. Перший з них служить до витворювання шипучих тонів, трісків та шелесту, що складаються головно на будову шелестівок. Лямпа виповнена газом, для потрібної до того флюктуації анодового струму. Другий реляксаційний генератор дає криву струму, що має характер „пили". Ця будова вистачає до будови всіх основних тонів людського голосу. Оба генератори мають дуже велику кількість „гармонічних", що практично виповняють постійний пояс частотливостей, тому довільні комбінації двох генераторів дають невичерпане джерело можливостей. Цей апарат уже збудовано та задемонстровано 5-го січня ц. р. в інституті Франкліна у Філядельфії. Ясно, що оперування таким апаратом вимагає великої вправи, одначе просте звукове сполучення напр. „він спить", можна дістати вже по першій спробі. Оперуємо апаратом натискаючи десять клявішів, з яких кожний влучує один зі вступних фільтрів. Ці фільтри охоплюють всі роди голосів, як бас, тенор, альт та сопран. Сила з якою придушується клявіш, рішає про силу звуку. Є ще педал, що змінює засадничу частотливість реляксаційного генератора, так як це трапляється у звичайній мові. Ціла конструкція апарату дозволяє на таке вірне наслідування людського голосу, що майже неможливо розпізнати зі суміжної кімнати, чи це говорить людина чи апарат. Слід ще додати, що це універсальний апарат для мов, і тому однаково доступний для всіх народів світа.

МУЗИЧНИЙ ТВІР ПРИСВЯЧЕНИЙ ПЕСИКОВІ!

Д-р Вальтер Дамрош, відомий диригент та педагог, недавно дістав від одного емеритованого урядовця, музичний твір присвячений, згідно з поясненням автора, памяті його здохлого фокстерієра. У відповіді д-р Дамрош обіцяв, що постарається при нагоді зограти цей твір перед мікрофоном. Тепер саме трапилася така нагода, та в циклю концерту присвяченого „радощам та журбам у музиці д-р Дамрош вставив твір, оригінального композитора, у програму між Четвертою Симфонією Чайківського та Симфонією Гайдна.

Біржа.

Львів, 4 квітня 1939

ГРОШІ

Бельги бельг. 89·57—89·62, Доляри америк. 5·29·00—5·30·50, Доляри канад.—5·27·50—5·28·00, Фльор. гол. 282·72—283·22 Франки франц. 14·11—14·13, Франки шв. 119·30—119·50, Фунти англ. 24·92—24·95 Гульд. данц. 100·25—100·25 Кор. данські 111·28—111·45, Корони норв. 125·27—125·42 Корони шведські 128·58—128·62, Ліри іт. 16·20—16·70, Марки фінляндські 11·00—11·01 Марки нім. срібні 82·50.

Акції.

Банк Польський 123·00, Цукор 39·00—39·25, Вугіль 39·50—39·25, Ліпльон 90·50—90·00, Моджеїв 21·25—20·50, Островець 76·25—76·00, Стараховичі 57·00—58·50, Жирардів 63·50—62·00.

Папери.

4 і пів внутрішня 64·75—64·75, 3 інвест. 1 ем. 90·00, серія 90·90—91·01, 2 ем. 89·00 серія 90·00—91·98, 5 конверсійна 65·50 5 колійова 68·00—66·30, 4 прем. дол. 41·50 4 консолідаційна 65·25—64·75.

Тенденція дещо слабша.

ЗБІЖЕВА БІРЖА.

Львів, 4. квітня 1939.

Жито станд. I. 14.25—14.50, станд. II. 13.75—14, пшениця черв. озимр. 21.50 до 21.75, збірана 20.50—20.75, овес станд. I. 17.75—18, станд. II. 17.25 до 17.50, станд. IIа 16.75—17, станд. III 16.50—1675, мука пшен. разова 26.45 до 27.25, житня 18.75 до 19.25.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Львів, 4. квітня 1939.

1 кг. масла дес. бльок. з опак.	зол. 3.45
1 кг. масла дес. бочк. в опак.	зол. 3.50
1 л. молока	зол. 0.17—0.18
1 кг. яєць	зол. 1.10

Тенденція на масло, молоко та яйця сильна.

ОПОВІСТКИ.

Порядок Богослужень в Успен. церкві. В вел. четвер д. 6. ц. м. в год. 6. ввечір Страсти Г. н. І. Хр. В вел. пятницю д. 7. ц. м. Благовіщення Пр. Д. Марії в год. 8.30 Царські Часи, опісля Служба Божа співана з вечірнею і обхід з плащаницею. Читані Служби Божі в год. 6, 7 і 8. В год. 5.30 Єрусалимська утреня, а в год. 6.30 відспіває хор під орудою проф. Прокоповича псальми. В неділю д. 9. ц.м. **Світлий празник Христов. Воскресення.** В год. 4. рано надгробне в опісля обхід і воскресна утреня. Читані Служби Божі в год. 6, 7, 8, 9 і 12. В год. 10 **Архієрейська Служба Божа**, яку відправить Преосвященний **Кир Никита**. В год. 5. попол. Вечірня. — В понеділок д. 10. ц. м. і у вівторок 11. ц. м. порядок Богослужень як звичайно в неділі. **У велику суботу д. 8. ц. м. трансмітує радіо воскресну утреню і проповідь Їх Високопреосвященства Митрополита Кир Андрея від 12—2 вночі. Співає хор під орудою проф. Прокоповича.** '—2

Жертви зложені в Адміністрації „Діла": для „найбідніших" А. М. зол. 5.—; зол. 2.50 на „Рідну Школу" і зол. 2.50 на інвалідів проф. І. Михальчишин, Сянік.

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyckyj Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo", Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo", Lwów, Rynek 10

Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло" Львів Ринок 10